

SUBUD

— THÔNGIỆP CỦA
BAPAK GỬI CHO HỘI
NGHỊ ANH QUỐC.

VŨ HUY MINH CHÂU dịch

— BUỔI NÓI CHUYỆN
LẦN THỨ HAI CỦA
BAPAK Ở BANDUNG
31-10-66.

HOÀN-NGUYỄN dịch

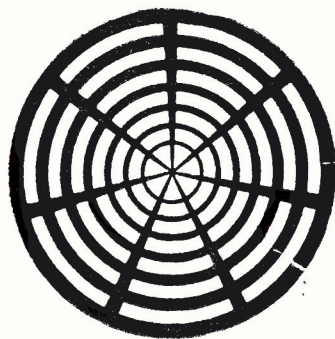
— HỒN NHÂN VÀ ÁI AN
DƯƠNG MINH CHÂU dịch

— SỨC KHỎE VÀ VÀI
CÂU TRẢ LỜI CỦA
ÔNG SUDARTO.

VŨ-HUY MINH-CHÂU dịch

— SUSILA BUDHI
DHARMA

VŨ-HUY-MINH-CHÂU dịch

**XUÂN
1971**

**ĐẶC SAN XUÂN TÂN HỘI
DÀNH RIÊNG CHO HỘI VIÊN SUBUD**

SUBUD

1971

XUÂN TÂN - HỢI

Cung Chúc Tân Xuân

Thông điệp của Bapak gửi cho Hội Nghị Anh Quốc

Djakarta 9-7-1969

(Chronique Subud de France 30-4-1970)

● VŨ HUY-MINH-CHÂU dịch

Thưa quý vị,

Do thư này, Bapak gửi đến quý vị một thông điệp và cảm ơn quý vị đã cho Bapak có dịp này. Bapak ước mong thông điệp ngắn ngủi này sẽ đáp ứng được nguyện vọng của quý vị.

Thưa quý vị, Bapak ước mong và cầu xin Thiêng Liêng Toàn Năng để quý vị có thể tiếp tục nuôi dưỡng những cảm tình huynh đệ giữa quý vị như quý vị đang làm hiện nay, vì lẽ quý vị gặp nhau trong Hội Nghị này làm cho mỗi tình Huynh Đệ Tâm Linh Subud luôn luôn ngày càng hòa-hợp và thắm thiết hơn, về phần bên trong cũng như bên ngoài.

Những gì quý vị làm thật sự là đúng lẽ phải làm như thế — nếu ta nhớ lại rằng mục đích của Latihan tâm linh Subud mà quý vị tiếp nhận được thì thật sự điểm chính yếu của nó là không có sự phân biệt nào giữa quý vị, quý vị vẫn

thật sự đoàn kết mà tiếp nhận một sự trông nom và dẫn dắt đàng
nhật do Quyển Lực của Đàng Thiêng-Liêng Toàn-Năng và tất cả quý
vị đều quy thuận theo Ý Ngài với lòng kiên nhẫn, tin cậy và thành
thật.

Như thế là 1 điều hạnh phúc cho quý vị đã được Thiêng-Liêng
ban Ân-Huệ để quý vị có khả năng tiếp nhận sự trông nom và dẫn
dắt phát hiện ra trong Latihan Tâm-Linh Subud mà đây là một
cách tập quá dễ dàng và dần đi để quý vị chuyên cần thực hành. Vì
lẽ ấy quý vị phải nên khen ngợi và cảm tạ ơn Thiêng-Liêng Toàn-
Năng thật nhiều.

Đó là những điều quý vị phải làm. Nhưng bây giờ nếu Bapak
phân-tích ý nghĩa của chữ khen ngợi và cảm tạ ơn Thiêng-Liêng
Toàn Năng thì không phải chỉ khen ngợi và cảm tạ ơn bằng môi,
bằng miệng và bằng một tấm lòng mà đủ đâu. Nhưng phải làm
điều đó bằng những hành động tốt đẹp đối với nhân loại. Hiến-nhiệm
là Thiêng-Liêng không có mong cầu sự khen ngợi mà chỉ cần mọi
người hành động cho phải đạo và hết sức tốt đẹp đối với nhân loại.
Thật vậy, làm một việc tốt đẹp đối với nhân loại có nghĩa là dâng
lên Thiêng-Liêng Toàn-Năng một lễ vật vô giá.

Đây là một vài thí dụ : quý vị làm một việc tốt đẹp đối với
người khác nếu quý vị giải thích phân minh cho một người chưa
hiểu rõ, quý vị khuyên nhủ đúng mức và chỉ dẫn đích đáng cho 1
người kém thông minh hoặc không giáo-dục, quý vị bỏ thì thực
phẩm cho kẻ khó, quý vị dạy bảo và dẫn dắt một người để họ có
thể hành động nghiêm chỉnh — Tất cả những việc đó là những cử
chỉ bỏ thì thuần túy và rất tốt có thể dùng để khai mở con đường
hoàn thiện cho quý vị trong việc thờ phượng Thiêng-Liêng Toàn-
Năng của quý vị.

Mặt khác, dấu quý vị có kêu thật lớn tiếng sự ăn năn hối-hận

của quý vị đối với Thiêng Liêng Toàn Năng và khen ngợi sự Cao Cả và Vinh Quang của Ngài, nhưng nếu quý vị hành động xấu đối với nhân loại — như thù ghét người nào, làm hại họ, vu cáo họ, hoặc đặt chuyện nói xấu, để mặc cho một người đần độn chịu lấy số phận của họ, không chịu giao du với những người kém mình, muốn thông trị người khác, muốn vợ lấy của cải cho mình, lấy địa vị cao cho mình, muốn cho mình là người thông minh nhất, thế lực mạnh nhất — Thì tất cả các việc đó thật ra là những hành động do sức mạnh hạ đẳng gây ra. Như thế là xấu xa và không phải là đúng lẽ đương nhiên, bởi vì nó có thể gây ra sự tự hổ thẹn và sự tự trách mình trong việc thờ phượng Thiêng Liêng Toàn Năng của quý vị.

Vì lẽ trên đây, nên nếu những hành động Thờ phượng hoặc khen ngợi và cảm tạ ơn Thiêng Liêng Toàn Năng của quý vị mà chỉ là những việc ở trong tâm hoặc trên môi quý vị thì thật là chưa đủ : cần phải có những việc làm tốt đẹp để làm chứng tỏ sự Thờ phượng, khen ngợi và cảm ơn ấy, những việc làm hòa hợp với nội. ngã là con người con người có mang trong mình (Susila, Budhi, Dharma), là những chữ mà chúng ta đã dùng làm biểu hiệu cho Hội Huynh Đệ tâm linh của chúng ta.

Đó là lý do mà quý vị cần phải hội họp mỗi năm và Bapak chấp nhận hoàn toàn việc hội. họp đó, vì nhờ nó mà ngoài sợi dây liên-lạc huynh-đệ giữa quý vị được vững chắc như Bapak đã nói ở trên, quý vị cũng có dịp gặp nhau mà làm Latihan chung với nhau.

Thật vậy, làm Latihan chung là điều rất quan hệ đối với quý vị, bởi vì làm chung như thế, có thể cho thấy ít nhiều những hội.viên nào khi làm Latihan chưa được hiển nhiên là có khả-năng tiếp nhận những sự rung động của nội. ngã nó kéo theo những động tác không bị ảnh hưởng của nafsu (dục vọng). Trong trường hợp thấy như thế thì cần phải thu xếp càng sớm càng tốt một buổi Latihan riêng cho những hội.viên ấy để họ khỏi phải ở trong tình trạng ấy một thời

gian lâu hơn nữa. Cũng rất cần phải cho những hội-viên được hiểu, nếu họ chưa hiểu ý nghĩa chữ Subud và Latihan tâm linh. Thật ra, cũng còn rất nhiều hội viên chưa hiểu Subud là gì cũng như căn bản và mục đích của Subud là gì, mặc dầu họ vẫn có khả-năng tiếp nhận Latihan tâm.linh.

Như quý vị đã biết, chữ «Subud» là rút ngắn các chữ «Susila, Budhi, Dharma» và là danh hiệu của hội Huynh Đệ Tâm-Linh của chúng ta. Chữ này trở thành một biểu hiệu cho quý vị, thành thử tất cả quý vị cùng theo chung con đường Latihan tâm.linh, mà thật ra đó là con đường chăm nom và dẫn dắt do quyền phép của Thiêng-Liêng Toàn-Năng để quý vị trở thành một hội những người có nết tốt và bản chất bên trong có những đức tính của Susila, Budhi và Dharma.

Còn về căn bản và mục đích của Latihan tâm.linh mà quý vị đã tiếp nhận được thì đã rõ ràng, vì lẽ Latihan tâm linh hiện hữu và xuất phát từ Ân.Huệ của Thiêng-Liêng Toàn-Năng, cho nên căn bản của nó là sự chúng ta thờ phượng Thiêng-Liêng và mục đích của nó là quý vị có thể trở thành một hội những người có đức tính thật sự tốt đẹp.

Việc ấy có được không ?

Hiển nhiên là có — miễn là quý vị thật sự có tính kiên-trì và quy thuận với lòng tin.cậy và chân-thành đối với Thánh.Y của Thiêng-Liêng Toàn-Năng, vì Latihan tâm linh mà quý vị tiếp nhận và thực hành thật quả là sự chăm nom và dẫn dắt của Đấng Thiêng-Liêng.

Cho nên, thưa quý vị, toàn thể hội-viên phải hiểu rõ tất cả những điều nói trên, là một sự tối cần thiết. Và những người nào chưa hiểu rõ, cần phải hiểu. Phải cần như thế để cho họ khỏi có những ý nghĩ sai lầm về Subud, tưởng rằng đó là 1 hội những người

làm Latihan để được khỏi bệnh hoặc để được nhiều may mắn hơn hay giàu sang phú quý.

Đành rằng thật ra khi tiếp nhận và thực hành trung thực Latihan tâm linh Subud, thì một người đau ốm và rất khổ sở có thể được khỏi bệnh và trở nên sung sướng rất nhiều, hoặc một cách phải chăng. Nhưng đó không phải là căn bản, cũng không phải là mục đích của Latihan tâm linh Subud, Latihan này thật ra chỉ là sự thờ phượng Thiêng-Liêng Toàn-Năng do những con người do quý vị. Mục đích của Latihan là làm cho quý vị có thể trở thành những người có đức tính thật sự tốt đẹp như Bapak đã diễn tả ở trên — Như thế đã rõ ràng là trong Subud và trong Latihan tâm linh của Subud, vấn đề khỏi bệnh và được sự may-mắn là những điều có thể được nhờ ở sự thanh-lọc.

Vậy rõ ràng là điều quan hệ cho quý vị là người trong Subud, là phải thờ phượng Thiêng-Liêng Toàn-Năng với lòng kiên-trì, tin-cậy và chân-thành. Còn như việc được khỏi bệnh và được may mắn, điều đó tùy thuộc vào mức độ dễ-dàng và nhanh chóng của sự thanh-lọc trong nội-cảm chứa đầy nhiều xấu xa.

Nói về tội lỗi, người ta có thể nói mỗi người chúng ta đều có tội lỗi của mình. Có những tội lỗi nhỏ như thầy mình đau khổ vì bị ai chỉ trích hoặc ngược lại thầy mình kiêu hãnh vì được người khen, thầy mình rất sung sướng vì có nhiều tiền hoặc buồn rầu vì không có. Tất cả những cái đó đều là tội lỗi, nhưng còn xấu xa biết bao nhiều khi lại là những tội thù-ghét hoặc làm hại người khác !

Vậy nên Bapak ước mong tất cả quý vị sẽ hành động với sự hòa hợp và thương yêu lẫn nhau mỗi người đều muốn cho và nhận. Đây mới là điều quan hệ trong thời gian sự thanh lọc được thực hiện trong quý vị và trong khi sự phát triển của « djiwa » (sức mạnh bên trong) đương tiền hành.

Đền đây chậm dứt thông điệp của Bapak và Bapak cầu xin nhờ Ân-huệ Thiêng-Liêng quý vị có thể tiếp tục hội nghị cho tới khi hội nghị được kết thúc với những thành công tốt đẹp.

BAPAK

BUỔI NÓI CHUYỆN

lần thứ hai

của Bapak ở Bandung 31-10-1966

● HOÀN-NGUYỄN dịch

(Tiếp theo)

Nếu chúng ta mạnh ở ngoài đời, thì Latihan của chúng ta cũng sẽ mạnh. Tại sao ? (Bapak làm ra một cử chỉ và một tiếng động của xe hơi đang chạy).

— Ông ! anh khá nhì ?

— Phải, bây giờ tôi có một xe hơi.

Đó là điều cần có. Nhưng thực trạng bây giờ ra sao ? Đâu có được thề.

— Nhưng, thưa Bapak, làm sao mà đến được chỗ đó ? Con ở xa, lại không có phương tiện chuyên dịch. Con muốn đi «betjak» mà không có tiền. Con muốn đi bộ, nhưng trời lại mưa. Thôi con không đi nữa, còn hơn là đi làm Latihan rồi về bị đau.

Sự thực là thề đó. Và đó cũng làm điếm then chốt. Nếu hán nói: « Tại sao lại trách con ? Tình cảnh con như vậy mà ».

— Vì con không chịu làm việc.

— Đâu có, con làm việc nhiều chứ ! Nhưng mà con kiếm được ít tiền quá.

— Thì hãy ráng kiếm một việc có nhiều lương hơn, » (cử tọa cười ó).

ĐỒN ĐIỀN CỦA BAPAK

Dưới đây là một vài tí dụ. Chính Bapak lấy mình làm tí dụ, nhưng các bạn đừng tưởng rằng Bapak tham của. Đừng nói : « Chà ! Pak Subuh bôn tâu nhiều quá. Người ta bảo đó là một người chăm lo về tâm-linh , là người lãnh đạo tinh-thần của một hội tu dưỡng, thế mà nay cứ thầy mua, tậu, tậu, mua hoài» (vườn đất).

Không có thể đâu, các anh chị em ạ, Bapak mua những thửa đất đó để làm gương mẫu, hầu cho các bạn đừng có đánh cam cầu khản (djikir). Chi cầu khản thôi thì không đủ bởi vì cái này (Bapak chỉ vào miệng) nó cần thức ăn. Nếu miệng các bạn không đầy đủ thức ăn thì việc cầu khản cũng sẽ chậm lại, rồi yếu dần (cứ tọa cưỡi). Nếu dạ dày (bao tử) đầy, nếu chúng ta không bị thiếu thốn, thì lại khác. Lúc ấy những vận động của đầu, và những lời cầu khản trở nên hăng hái. Như kiểu này ; « Lailaha illallah, Lailaha illallah, la illaha illaha » (lại cưỡi).

Bapak mua các thửa đất đó, không phải là Bapak tham của đâu, các bạn ạ. Đất càng để lâu càng tốt. Càng được trồng trọt, càng trở nên phì nhiêu. Và có những cây thảo mộc mọc lên không cần phải săn sóc. Hiện nay, đất là thứ quý giá nhất.

Hồi Bapak mua các thửa đất đó thì giá đất còn rẻ. Nhưng nay giá đã lên nhiều. Đất trở nên đắt (mắc). Cho nên, dù các bạn có mua cũng trễ rồi. Cũng ví như trong các bạn nhiều người không có xe hơi. Trước kia giá là một rouble (đồng bạc Nam Dương) thôi thì không muốn mua ; bây giờ giá lên tới 100 roubles, thì lại muốn mua. Nhưng mà không có tiền, Sao không mua từ trước. Nhưng « berouw Komt te last » (tục ngữ Hòa lan ; hồi tiếc thì đã muộn). Vậy chớ để sự việc xảy ra như thế.

Bapak đã mua các thửa đất đó để làm gương cho các bạn. Bapak đã mua 114 mẫu tây (mỗi hectare là 10,000 thước vuông) ở Tjipanas, với giá là 90.000 roubles. Tức là 9 xu một thước vuông.

Bây giờ giá là một rouble một thước vuông có lẽ còn tăng lên nữa, vậy nếu các bạn muốn mua đất bây giờ thì mắc quá rồi.

Bapak mua đất đó 9 xu một thước vuông và đã trồng cây cassavas. Trồng 70 mẫu tây, tất cả là 500.000 cây. Dễ trồng lắm, chỉ việc cắm cây xuống đất. Nếu nó mọc thì càng hay, nếu không mọc cũng không sao. Nhưng, trong thâm tâm Bapak ước mong các cây sẽ mọc lên, và cây đã mọc thực : 500.000 cây cassavas. Bây giờ lớn như thế này rồi. Chờ 8 hoặc 9 tháng, có thể gặt hái vào tháng hai. Nhưng tháng 2 thì Bapak sẽ ra đi, Bapak để cho các con và anh em trẻ tuổi trông nom, Bapak bảo họ sửa soạn sao cho khỏi thiếu nhân công, vì đầu sao cũng có tới 500.000 cây. Tỷ dụ mỗi cây sản xuất ra 2 kí cassavas, thì sẽ gặt được 1 triệu kí. Nếu giá một kí là 2 roubles, thì trong 8 tháng đã có 2 triệu roubles. Nếu bắt thúc việc gặt hái vào tháng 2 hay tháng 3 thì vốn của Bapak là 90.000 roubles trở thành 2 triệu roubles. Các bạn hãy tưởng tượng xem ! Bapak nói vậy là để các bạn ao ước làm được như thế.

« Nếu thực thế, thì ông già này có lý quá » (lại cười). Các bạn chớ bỏ việc canh tác. Nếu bỏ thì cuộc đời các bạn sẽ khó khăn. Vì các bạn không ăn được tiền, không ăn được quần áo. Nếu các bạn có cassavas thì ăn được. Nếu các bạn cho là phí tổn về sản xuất bằng một nửa số tiền thu được, thì cũng còn 1 triệu roubles tiền lời.

Nếu Bapak có thể cứ 10 tháng lại trồng một lần, thì có lẽ Bapak có thể xây một trụ sở Subud ở mỗi thành phố. Phải không ? Đó là điều mà Bapak nghĩ tới. Các anh chị em đã thấy rõ Bapak hành động như thế nào.

Nếu các bạn cũng làm như thế, thì sẽ có nhiều trụ sở Subud, mà không phải chỉ có ở các thành phố mà thôi. Sẽ có trụ sở Subud ngay tại các làng, và nhà cửa của các bạn, đời sống của các bạn cũng tốt đẹp nữa. Nếu có một vài bạn

nào không làm được; thì các bạn hãy nhớ đến danh từ *chuyneh đệ* mà Bapak vừa mới nói. Vậy lúc đó thì làm chung nhau vậy. Các bạn phải hợp tác với nhau, nếu thực tình các bạn là *huynh đệ*.

SỰ CHÂN THÀNH

Bapak đã từng nêu ra một tí dụ nữa. Tjilindak và những gì ở đó đều do Bapak đứng mua, nhân danh Subud. Đúng thế đó. Vậy mà Bapak cũng có con có cháu. Các bạn hãy suy nghĩ về diêm đó. Khi Bapak qua đời sau này thì thú tục pháp luật sẽ làm ra sao? Ai sẽ là sở hữu chủ, của toàn thể Tjilindak? — Không phải con cũng không phải cháu của Bapak sẽ là sở hữu chủ, mà Subud hoàn toàn sẽ có quyền sở hữu. Tại sao vậy? Là do sự chân thành của Bapak. Tất cả điều đó do ý chỉ của Thiêng-Liêng. Thế mà, Bapak lúc siah ra đời cũng tay không chẳng có gì.

Một người chân chính thành thực thì có một cuộc đời đẹp đẽ không? Chắc chắn có. Để minh xác hãy lấy bạn *Variandra* làm chứng.

Nguyên có một bạn muốn đến đây. Câu chuyện trước khi người ấy đến như sau. Bạn ấy có một cái ung nhọt rất lớn. Anh ta cũng có một bạn gái chưa cưới. Thế mà cái ung nhọt kia nặng lắm, có vẻ không sao trị được. Đó là một thứ phong lở, nhưng mà vào hàng ghê gớm bậc nhất. Trong hai mươi năm trời, anh ta đã chữa đủ thứ thuốc mà không khỏi. Một hôm, trong khi làm *Latihan*, tự miệng anh bỗng bật ra mấy tiếng: « Đi, đi, đi Tjilindak, đi Tjilindak đi. » Thế nghĩa là sao? Anh ta kể chuyện với người bạn gái, và người này bảo: « Vậy thì chúng ta đi đến đó. » Thế là 2 người cùng đến Tjilindak. Cả hai người đều không có ai thừa kế. Trước khi đi Tjilindak, hai người làm một chúc thư nói: « Tôi có của cải như thế như thế; nếu tôi bị nạn máy bay mà chết thì tôi để lại của cải đó cho Bapak Muhammad Subuh, Djakarta, Indonésie. »

Nhưng hai người không **chết**, và **gia tài** chưa có để lại (cứ tọa cưỡi).

Khi đến Djakarta, anh ta xanh xao lắm.

— Tại sao mà xanh thè ?

— Thưa Bapak, ðùi của con **đau ghê** gồm vì phong lò và đã hai mươi năm nay rồi.

— Thế thì sao ?

— Có lẽ chữa khỏi được ở đây chăng.

— Ó, được.

— Bapak có chắc không ?

— Chắc, nếu sự việc cần có **xây** đến. Thực ra thì cũng dễ kiểm thuốc. Dễ kiếm và dễ uống, nếu uống quen rồi.

— Thuốc gì thè Bapak ?

— Phải ăn những con « **các kè** » sáng, trưa và tối.

— Sao ! Ăn các kè ư ! Ghê tòm quá !

— Có lẽ thế, nhưng khi đã **thử** ăn 3 lần rồi, thì không thè nào sồng mà thiếu các kè được.

Và việc đó đã **xây** đến. Khi ăn lần đầu, thì . . . (Bapak nhăn mặt). ðền lần thứ 10, anh ta **yêu cầu** mọi người kiếm các kè cho anh ta, và nói rằng không thè nào bỏ ăn **các kè** được. Thè là sáng, trưa, tối cứ ăn các kè. Hơn nữa, sáng **sáng** anh ta ngâm chỗ ðùi đau vào nước nóng có pha lá **đắng**. Sau hơn 2 tháng, chỗ phong lò trước kia to lớn, đã **nhỏ** lại bằng **một** đồng bạc các. Hai ngày trước khi trở về quê hương, chỗ **đau mắt hần**, Anh ta nói với Bapak : «Bapak, khi con về quê nhà rồi, con sẽ bán hết gia sản. Tiến tàu thập được, con sẽ kính **đáng** Bapak. Tiến **lây** Bapak muốn sử dụng cách nào **thay ý**, miễn là Bapak xây cho con một ngôi nhà nhỏ, làm nơi tạm trú ở Nam Dương cho đến lúc nhắm mắt **buông tay** ».

Các bạn thầy đó : một bằng chứng về sự chân thành của Bapak.
Khi Bapak chân thành, thực chân thành, thì những gì chân thành thông cảm với Bapak.

Tại sao người ta không đến tặng các bạn thứ này thứ kia ? Là vì các bạn không có thể chân thành. Vậy, nếu bạn muốn được người khác quý mến, bạn phải thương quý họ. Nếu bạn muốn người ta tôn trọng mình, bạn phải tôn trọng người ta. Như thế là có vay mới có trả. Cũng như, nếu bạn ghét ai, bạn sẽ bị có người ghét bạn. Thế không phải là công bình ư ? Nếu bạn không coi ai là thù nghịch cả, thì chẳng ai thù nghịch với bạn. Cái đó gọi là «slamets», tức là «yên ổn». Đó là Latihan tâm-linh đó, vì trong Latihan chúng ta tìm sự yên tĩnh và chúng ta được yên ổn.

VIỆC HOÀN BỊ HUYNH-ĐỆ TÂM-LINH SUBUD

Đây là những điều Bapak khuyến khích nhân viên ban Quản Trị đề họ đừng chậm trễ. Bây giờ là lúc phải bắt đầu rồi. Đừng đề chậm nữa. Phải cố gắng lên. Nhưng lời khuyên của Bapak là như sau : lãnh vực mà lúc này có thể khai thác không nguy hại không sợ thua lỗ, dù không có lời, là lãnh vực canh nông, như Bapak vừa mới chứng minh. Có rất nhiều hy vọng được lời, vì đất sẽ có giá và sẽ được máu mỡ hơn. Trái với nhà cửa và y phục là những thứ có thể hao mòn.

Nếu các bạn bảo là không có gì, thì các bạn sẽ chẳng được gì. Nhưng nếu bạn biết là sẽ có cái gì, thì các bạn sẽ được cái đó. Bạn có thể tập làm việc cho mình và xoay sở một mình. Và nếu bạn làm việc ở một sở chẳng hạn, không có gì ngăn cản bạn làm thêm việc nông tang.

Thêm vào đó, lợi tức của công việc mới có thể dùng để gia tăng nguồn lợi của Hội Huynh đệ Subud ; cơ sở của bạn có thể giúp ích cho những anh em thất nghiệp. Bạn có thể cho họ chỗ làm. Hơn nữa, mục tiêu và nguyện ước của Hội Huynh-Đệ Subud là làm cho đời sống của mình đầy đủ ; còn phải

làm hơn thế nữa : chúng ta phải góp phần vào các công cuộc xã hội, điều đó làm cho việc tôn thờ Thiêng.Liêng của chúng ta được đầy đủ. Và chúng ta đặt kế hoạch xây trường, xây bệnh viện. Thật hay biết bao, nếu có những bệnh viện điều khiển bởi các bác sĩ có Subud, để cho những bạn nào trong chúng ta đau yếu có thể được săn sóc về sức khỏe cũng như về tâm linh nhờ khoa học y học và Latihan tâm linh. Rất may ở Sirabaja, Bapak đã khai mở cho ba bác sĩ. Một y sĩ thông thường, và 2 y sĩ về tâm linh. Trước kia, họ đã từng chê nhạo chúng ta :

— Cái gì thế này ? — Sao có thể như thế được ?

— Ô, muốn biết nó là cái gì, và có thể như thế không thì các ông bạn phải tự kiểm thực.

Một khi vào Subud và được khai mở rồi, họ nói, như Bapak đã kể chuyện :

— Ừ cái gì thế này ? — Tôi cảm thấy cái gì nó làm cho như người lơ lửng. Người thứ hai có một kinh nghiệm khác, còn người thứ ba thì vận động như thế này (Bapak bắt trước vận động đó), và hỏi : «Bapak, cái gì làm cho con có kinh nghiệm đó vậy ?»

Bây giờ họ đã kinh nghiệm cả rồi, họ nói : « Ngày nay chúng tôi mới hiểu rõ. Một y sĩ về tâm linh không phải là một bác sĩ chữa trị linh hồn. Nên cho hẳn một danh xưng khác (cười ó)».

— À ! bây giờ các ông bạn muốn cải đổi danh xưng ư ? Đừng làm thế, vì người đời đã có thói quen gọi các ông bạn như thế rồi. Nếu cải đổi đi, sẽ có kẻ thù ghét. Cứ giữ danh xưng đó.

— Nhưng mà danh hiệu đó không đúng ! Khoa học của chúng tôi không phải là khoa học về tâm-linh, mà chỉ là khoa học về trí óc.

— Đúng rồi. (lại cười). Vì chỉ có Thiêng.Liêng mới biết rõ linh-hồn hoặc tâm-linh.

Ngoài ra, nếu chúng ta muốn hoàn bị Huynh-đệ tâm-linh Subud, chúng ta nên xây trường và bệnh viện, có y sĩ và giáo sư là hội viên Subud, hoặc Phụ tá ngũ hầu biết được bản tánh của các trẻ em. « Em này có khuynh hướng này, em kia có khuynh hướng kia. » Vì thực ra, không có đứa trẻ nào là hoàn toàn thiếu khả năng, hoàn toàn không thể thu thập được các kiến thức. Ai cũng có thể học được Chỉ có cái cách hướng dẫn chúng là dở. Rất có thể đứa trẻ này chỉ có khả năng về hội họa, đứa kia về kể chuyện. Đứa khác có nhiều khả năng. Và tất cả đều có thể sử dụng khả năng của mình, nếu giáo sư, ngoài bằng cấp thông thường, còn là Phụ tá nữa, khiến cho trong chúng ta đây, thứ nhất là ở Nam Dương, không có khả năng của ai không được sử dụng.

Về mặt khác, chúng ta có thể cung cấp những nơi phù hợp với nhu cầu của xã hội, tỷ dụ như một giáo đường (Hội giáo). Thực thể. Va Bapak bắt đầu hoạt động theo hướng đó rồi, hoạt động dần dần. Ở Tjitalahap, khu vực của Bapak, Bapak đã xây được một trường học nhỏ với 6 lớp. Bapak cũng đã xây được một giáo đường nho nhỏ. Khi Bapak đi đến đó đã gặp giữa trưa và Bapak vừa mới ngồi xuống đã nghe thầy : « Tung, tung, tung, tung, tung đeng ». Người ta bảo rằng giáo đường đã được hoàn tất.

Những người làm việc ở đó bây giờ vui mừng lắm. Thật thế, họ vui mừng vì con em họ không phải đi học quá xa. Ở Tjitalahap trường gần nhất cũng cách xa nhà 12 cây số, mà đường đi cũng rất khó khăn.

Các anh chị em, bây giờ khuya rồi, Bapak xin ngưng cuộc nói chuyện và những lời giải thích ở đây, Tất cả những điều Bapak đã nói được tóm tắt bằng lời khuyên này : tất cả các bạn, Phụ tá cũng như nhân viên ban Quản Trị đều nên nhận rõ bổn phận và nhiệm vụ của mình, để có thể giúp ích cho Hội Huynh đệ tâm linh, theo cách thức mà Bapak đã chỉ dẫn.

Bapak xin lỗi toàn thể các bạn, nếu Bapak có nói điều gì sơ

xuất. Một lần nữa, Bapak cảm ơn ban Quản-Trị đã làm mọi việc cần thiết để các anh chị em tới nghe và để tổ chức cuộc du thuyết của Bapak.

Và để chậm dứt, Bapak ca ngợi đức tánh cao cả của Thiêng Liêng và xin tạ ân Đấng Toàn-Năng đã ban cho Bapak cái đặc ân tới được đây với các bạn. Cầu xin Thiêng Liêng độ cho tất cả các bạn và ban ân cho các bạn, để các bạn có đủ khả-năng làm trọn nghĩa vụ, theo như Bapak đã khuyến-khích và đề nghị.

AMEN

BAPAK nói : Quả thật là rất cần thiết và hữu ích để yên tĩnh trước khi làm Latihan, các vị nên ngồi yên tĩnh, kiên nhẫn, đừng để bị lôi cuốn vào những cuộc thảo luận hay chuyện phiếm — Thời gian này trở thành một sửa soạn để sùng bái Thiêng Liêng, để khi các vị vào phòng tập Latihan, các vị đã được tẩy rửa rồi và ít bị thấm nhiễm bởi sức mạnh hạ đẳng cư ngụ trong tâm và trí.

(Subud in the world)

HÔN NHÂN và ÁI ÂN

(Trích trong Subud in the World)

● DƯƠNG MINH CHÂU dịch

HỎI : Xin Bapak có thể bình luận về hôn nhân và ái ân không ?

A) Về những cặp vợ chồng đã cưới rồi (hay sắp cưới) khi họ lấy nhau, mà cả hai đã ở trong Subud hay trước khi cưới, cả hai người cùng ở trong Subud.

B) Về những cặp vợ chồng, khi họ vào Subud thì đã lấy nhau được dăm, sáu năm rồi.

C) Về những cặp vợ chồng mà chỉ có người chồng ở trong Subud.

BAPAK : Câu hỏi cần giải đáp khá dài. Chắc chắn là câu hỏi này đã đề cập tới trong *Pewarta Kedjwaan Subud*. Có lẽ người mà chỉ hỏi câu này là vì họ không đọc *Pewarta* chuyên cần — Thưa quý vị, sự ràng buộc trong hôn nhân giữa người đàn ông và người đàn bà thường được xây dựng trên tình yêu : tình yêu từ tâm đến tâm, chứ chưa phải từ linh-hồn đến linh-hồn. Tâm và trí thường hay đòi hỏi cái gì mới, vì vậy cuộc hôn nhân đặt trên căn bản loại tình yêu này, theo thời gian sẽ dẫn đến sự chán nản. Việc này hay xảy ra trong một hôn nhân mà tình yêu do từ tâm tới tâm.

Vấn đề này lại khác trong một hôn nhân giữa một linh hồn với một linh hồn. Sự hôn nhân này chỉ có thể có được khi người đàn ông và người đàn bà đã có khả năng nhận được sự tiếp giao với Nguồn Cao Cả của Thiên-Liêng như quý vị đã nhận được trong Subud. Vì vậy mà Latihan tâm.linh của Subud chẳng những thanh lọc và sửa chữa các lỗi lầm trong nội tâm mà còn thanh lọc và sửa chữa sự liên hệ giữa người đàn ông và người đàn bà và như vậy thay đổi sự liên hệ giữa một cặp vợ chồng. Sự hôn nhân từ tâm tới tâm không còn nữa mà sẽ có một hôn nhân từ linh-hồn tới linh-hồn. Vì vậy mà tại Nam Dương người đàn bà có chồng được gọi là garwo, Garwo có nghĩa là nửa tâm hồn như thể một tâm hồn được chia làm hai, một nửa ở trong người vợ và một nửa trong người chồng.

Với nghĩa đúng thực của nó, hai người kết hôn là hai người trở thành một. Vì vậy nếu một người tên là Marilyn kết hôn với Antonio trước khi kết hôn cô là Marilyn thì sau khi kết hôn cô được gọi là bà Antonio. Một tên dùng cho hai người. Và cũng như thế chỉ có một linh hồn trong hai người. Khi đã như thế thì sẽ có sự duy nhất. Không những chỉ có sự duy nhất trong tâm mà còn cả trong sự ước muốn, trong cảm giác và trong linh hồn để đời sống của họ sẽ luôn luôn được hòa hợp. Nếu người chồng đi về phương Tây thì người vợ cũng đi về phương Tây. Nếu người chồng đi về phương Đông, người vợ cũng đi về phương Đông.

Sự việc sẽ khác hẳn trong một cuộc hôn nhân từ tâm tới tâm. Khi người chồng đi về phương Tây, thì người vợ lại đi về phương Đông. Việc này thường xảy ra.

Trong cuộc ái ân giữa vợ chồng việc quan trọng đầu tiên mà thường ở trong tâm, tức quý vị có thể làm được như Bapak đã cho thí dụ là trước khi giao hợp quý vị cần phải bình tĩnh và yên tĩnh cũng như khi quý vị muốn tập Latihan. Sự này cần như thế

Vấn đề này lại khác trong một hôn nhân giữa một linh hồn với một linh hồn. Sự hôn nhân này chỉ có thể có được khi người đàn ông và người đàn bà đã có khả năng nhận được sự tiếp giao với Nguồn Cao Cả của Thiên-Liên như quý vị đã nhận được trong Subud. Vì vậy mà Latihan tâm.linh của Subud chẳng những thanh lọc và sửa chữa các lỗi lầm trong nội cảm mà còn thanh lọc và sửa chữa sự liên hệ giữa người đàn ông và người đàn bà và như vậy thay đổi sự liên hệ giữa một cặp vợ chồng. Sự hôn nhân từ tâm tới tâm không còn nữa mà sẽ có một hôn nhân từ linh-hồn tới linh-hồn. Vì vậy mà tại Nam Dương người đàn bà có chồng được gọi là garwo, Garwo có nghĩa là nửa tâm hồn như thể một tâm hồn được chia làm hai, một nửa ở trong người vợ và một nửa trong người chồng.

Với nghĩa đúng thực của nó, hai người kết hôn là hai người trở thành một. Vì vậy nếu một người tên là Marilyn kết hôn với Antonio trước khi kết hôn cô là Marilyn thì sau khi kết hôn cô được gọi là bà Antonio. Một tên dùng cho hai người. Và cũng như thế chỉ có một linh hồn trong hai người. Khi đã như thế thì sẽ có sự duy nhất. Không những chỉ có sự duy nhất trong tâm mà còn cả trong sự ước muốn, trong cảm giác và trong linh hồn để đời sống của họ sẽ luôn luôn được hòa hợp. Nếu người chồng đi về phương Tây thì người vợ cũng đi về phương Tây. Nếu người chồng đi về phương Đông, người vợ cũng đi về phương Đông.

Sự việc sẽ khác hẳn trong một cuộc hôn nhân từ tâm tới tâm. Khi người chồng đi về phương Tây, thì người vợ lại đi về phương Đông. Việc này thường xảy ra.

Trong cuộc ái ân giữa vợ chồng việc quan trọng đầu tiên mà thường ở trong tâm, tức quý vị có thể làm được như Bapak đã cho thí dụ là trước khi giao hợp quý vị cần phải bình tĩnh và yên tĩnh cũng như khi quý vị muốn tập Latihan. Sự này cần như thế

để khi giao hợp, quý vị không bị ảnh hưởng của sức mạnh hạ đẳng luôn luôn làm xáo trộn, làm dơ bản hình ảnh trong nội cảm và sau đi tới sự cầu thành đũa hài nhi. Nếu việc này xảy ra thì đũa hài nhi sẽ luôn luôn bị ảnh hưởng của những sức mạnh hạ đẳng này và sẽ thiếu đức tính tốt.

Sự việc này sẽ khác hẳn nếu quý vị tịnh tâm, nhẫn nại trước khi giao hợp và phải nhớ đến sự Cao cả của Thiêng Liêng ; rồi đến khi đũa con sanh ra mà được kết thai do sự giao hợp như thế thì sẽ là đũa trẻ có tình thương yêu và lòng cảm mến đối với tất cả mọi người và sẽ có tính tình tốt đẹp.

Đây là một đường lối dễ dàng để quý vị theo nhưng nếu quý vị đợi cho được cái cách tạo ra do sự hướng dẫn và diu dắt của Thiêng Liêng thì lẽ tất nhiên quý vị phải đợi rất nhiều năm vì không ai biết được cái cách thanh lọc do Latihan của quý vị kéo dài bao lâu ; việc này tùy thuộc ở những lỗi lầm đã thâm nhiễm vào nội cảm quý vị nhiều hay ít, nặng hay nhẹ, chúng có thâm nhiễm thâm sâu hay không. Vì thế đường lối dễ dàng và thông thường để cho quý vị theo là hãy bình tĩnh yên tịnh cảm xúc nhẫn nại trước khi giao hợp. Không nên ái ân khi quý vị vừa gây lộn với nhau. Không nên thê mà cũng đừng ái ân khi quý vị vừa cãi cọ với bạn hữu hay người nào khác. Không nên thê và nếu có thể được, không nên suy nghĩ gì hết trước khi giao hợp mà chỉ nên có một cảm xúc bình tĩnh, tịnh tâm, nhẫn nại ở bên trong quý vị và tôn vinh sự Cao cả của Đấng Thiêng-Liêng Toàn-Năng. Đây là phương pháp duy nhất dễ dàng cho chúng ta áp dụng khỏi phải đợi đến ngày khi mà sự hướng dẫn của Thiêng Liêng hoàn tất. Bởi vì không ai biết được việc này đòi hỏi bao nhiêu thời gian.

BAPAK
DUYNG-MINH-CHAU dịch

SỨC KHỎE

Dưới đây là Bapak trả lời cho một hội viên Ấn Độ : Con phải hiểu sự tiến triển từ tâm linh mà gây ra ốm yếu về thể xác là một lẽ thường, vì sức mạnh của thể xác tức là thể thô kịch thì hầu hết là do ảnh hưởng của đực.vọng tạo nên. Vậy con đừng bối rối khi cảm thấy ốm yếu.

Vậy về phương diện sức khỏe của con, sự thật miễn là con không bối rối thì thân thể con sẽ tuyệt đối không thiếu thốn gì cả :

Vì thế chúng ta là người đặt nền tảng sự thờ phượng Thiêng - Liêng Toàn-Năng trên cách tiếp nhận và thực hành Latihan thuận theo Quyền.Năng và sự hướng dẫn của Ngài thể hiện trong cách đó thì chúng ta phải được thật sự mạnh khỏe và tin tưởng hết sức mãnh liệt vào Thánh Ý của Ngài với lòng tin cậy vào sự chân thành quy thuận.

Thật ra đó là điều kiện tuyệt đối cần thiết để làm đầy đủ bốn phận con người của chúng ta phải tuân theo và trung thành với Thiêng-Liêng Toàn-Năng. Theo cách đó thì có thể chắc chắn sau này nhờ Ân - Huệ của Thiêng - Liêng Toàn-Năng, thể xác thô kịch của chúng ta trở nên mạnh khỏe và tình trạng của nó sẽ được quân bình với sức mạnh ở bên trong.

Như con đã biết **Latihan tâm-linh** của Subud là 1 cách tập-luyện phát ra từ sức mạnh ở bên trong, không phải là một cách tập của thân thể đòi hỏi thân thể phải được khỏe mạnh. Như thế khi chúng ta vào hội Subud, chúng ta tiếp nhận và thực hành **Latihan**, chúng ta không ước mong gì khác hơn là sự tiến triển của sức mạnh bên trong, sự tiến triển này giúp chúng ta biết được **trạng thái** đời sống của chúng ta bên kia cửa tử sẽ như thế **nào**.

Đĩ nhiên khi sức mạnh bên trong của chúng ta được **Quyển-Năng** của **Thiên-Điêng Toàn-Năng** điều luyện thì trạng thái thể xác của chúng ta tự nhiên chịu ảnh hưởng của sự điều luyện ấy và vì đó chúng ta **thường** cảm thấy như bị đau một bệnh.

Nếu một hội-viên Subud tiếp-nhận được **Latihan** cảm thấy đau một bệnh gì mà lại bởi rồi, thì sự bởi rồi này có thể do đó làm cho thân thể trở nên ốm yếu hơn.

Vì lẽ trên đây con hãy **mạnh** tinh thần và có một đức tin hết sức mãnh liệt vào **Quyển-Năng** của **Thiên-Điêng Toàn Năng**. Điều này thật cần thiết để nội cảm của con được bình-tĩnh và yên tịnh.

VŨ.. HUY MINH - CHÂU dịch

Vài câu trả lời của ông SUDARTO

Tuán lệnh Bapak, tôi xin trả lời như sau đây, thư của anh 10.4.69

— Trong khi làm Latihan, anh phải đứng hơn là nằm dài nhưng cũng còn tùy tình trạng của thân thể. Tốt hơn là phải đứng vì lẽ đứng thì anh có thể cảm nhận thầy dễ dàng hơn những cử động của thân thể mình.

— Anh không cần phải dùng những chất kích-thích-tò (hormones) vì lẽ bản chất của Latihan tâm linh Subud là làm cho sòng động toàn thể thân thể của anh kể cả các cơ-quan trong người.

— Như anh đã biết sự phát triển nội-ngã của anh cần phải có một chỗ khỏe mạnh mới có thể thực hiện được, chỗ này chính là toàn thể con người của anh. Vì lẽ đó, phận sự đầu tiên của nội-ngã anh là làm cho anh lành mạnh, do đó tất cả các bệnh của thân thể anh sẽ được chữa khỏi.

— Nguyên nhân làm anh cảm thấy lo âu nhiều và sợ hãi là tại anh đã mất tin tưởng nơi anh. Như anh đã biết, khi làm Latihan tâm linh Subud, anh được hướng dẫn để tự tin và tin Thiêng-Liêng mà không phải do từ nơi tâm hay trí của anh. Quyển-Năng của Thiêng-Liêng ở bên trong anh sẽ hướng dẫn anh để anh tự tin, còn Quyển-Năng của Thiêng-Liêng bao bọc ở bên ngoài anh sẽ hướng dẫn anh để anh tin vào Thiêng Liêng. Đó chính là lý do anh không cần phải cầu cứu đến một ông thầy chữa bệnh tâm-thần. Trong khi Quyển

Năng của Thiêng Liêng thanh lọc phần tâm-cảm của anh thì có thể có cảm giác là mình đau ốm. Muốn biết bệnh của anh có liên quan gì đến thân thể của anh hay không thì anh chỉ cần kiểm soát xem anh ăn uống thấy thế nào. Nếu anh thấy ăn uống như thường không đắng miệng thì sự đau ốm của anh là do thanh lọc mà ra, (bệnh ấy chỉ là một sự do anh cảm thấy mà thôi) ; trái lại nếu khi ăn uống anh thấy đắng mồm đắng miệng thì đó là sự đau ốm của anh có liên quan với thân thể anh và anh phải nhờ bác sĩ khám bệnh, tuy nhiên, nếu anh hoàn toàn tin cậy vào Thiêng Liêng thì nội ngã của anh sẽ chữa cho anh khỏi, (sự chữa bệnh do một bác sĩ khởi sự từ bên ngoài mà đi vào trong, nhưng sự chữa bệnh do nội cảm thì khởi sự từ bên trong mà đi ra ngoài, và sự gặp gỡ của hai cách chữa bệnh ấy có nghĩa là bệnh được chữa khỏi hoàn toàn,

(Trích dịch ở *Chronique Subud de France*
30 Avril 1970 Page 20)

VŨ-HUY-MINH-CHÂU dịch

Các vị không nên làm Latihan nhiều hơn hai lần trong một tuần lễ, trừ phi được Ban Phụ Tá khuyên nên làm Latihan nhiều hơn hay ít hơn. Các vị đừng làm Latihan nhiều quá, nếu không tất cả mọi thứ sẽ bị suy nhược vì sức mạnh ở bên trong nội ngã.

BAPAK

SUSILA BUDHI DHARMA

(BAPAK MUHAMMAD SUBUH)

● VŪ-HUY MINH-CHÂU lược dịch

DANDANGGULA (1)

18.— Cứ như thế dần dần con người sẽ nhận biết được tính-chất của các sức mạnh luôn luôn **phối hợp** và **phân ly** trong nội-cảm của mình.

19.— Họ cũng luôn luôn nhận được sự chỉ dẫn, thành ra dần dần họ nhận biết được các sức mạnh **phụ trợ** (forces auxiliaires) và các sức mạnh khác ; và lại ta có thể nói rằng mặc dầu sống chung với các sức mạnh ấy, họ đã trở thành có **khả năng** sự tách rời ra mà không để mình bị ràng buộc, hoặc bị ảnh hưởng của các sức mạnh ấy.

20.— Chính lẽ đương nhiên là **phải như thế**, nhưng thực ra ít khi được như vậy vì con người **nhất** là người trẻ tuổi chưa hề có ý muốn biết trong người mình có những sức mạnh gì. Về vấn đề hôn-nhân thì việc lựa chọn người con gái làm bạn trăm năm không được căn cứ vào sự hiểu-biết của linh hồn mà lại căn cứ vào sự hấp dẫn lẫn nhau về tình cảm trong đời sống **hàng ngày**.

21.— Như vậy muốn đạt tới **chỗ** hiểu được rõ ràng tính chất các sức mạnh ở trong con và trong người đàn bà thì tốt hơn là **phải tìm một phương pháp để làm sao cho tâm và tri được tách rời khỏi nội cảm trong một khoảng thời gian nào đó**.

(1) Phần Dandanggula ở trên **phần Kinanti** đã đăng 17 câu ở Đặc san XUÂN 69, nay xin đăng nốt.

22.— Bằng cách ấy, đây là lần đầu tiên nội-cảm của con tập nhận biết những sức mạnh riêng của con vốn có từ lúc nguyên-thủy và cũng nhờ ngay sự kiện ấy con biết được ảnh hưởng của các sức mạnh khác nữa đã chi phối con trước đây đến nỗi con đã trở thành khí-cụ của nó.

23.— Rất nhiều người vì bị các sức mạnh nói trên chi phối, đã không ăn ở theo lẽ thích đáng. Thực ra các sức mạnh này đã có ở trong nội-cảm con người ngay từ khi thụ thai trong lòng mẹ, cho tới ngày ra đời và nó tiếp-tục hoạt động trong nội-cảm ấy cho đến khi mệnh-chung. Vì vậy trước khi các sức mạnh ấy được tổ-chức chu đáo thì con người không nên làm việc gì quan trọng. Các sức mạnh này phải được đặt đúng chỗ của nó, ngay khi ta có thể làm như thế được, và phải xếp đặt có thứ bậc trên dưới để nó khỏi trở thành chướng ngại vật. Nếu con người làm được như vậy thì họ lại sẽ ăn ở được đúng theo như ý muốn của con người thực của họ. Tuy nhiên trong sự hành động, họ không được chỉ tin cậy hết cả vào dũng-khí của họ mà thôi.

24.— Sống mà không biết lo xa thì có thể rất dễ phạm những lỗi lầm, khả dĩ làm di chuyển địa vị của các sức mạnh ở trong con người, sự kiện này còn mang lại cho con người nhiều nỗi khốn khổ hơn nữa, trừ phi họ gặp được sự may mắn. Vậy nên, con ơi, nếu con muốn tránh tai nạn lớn lao ấy, con đừng sao lãng tập luyện Latihan đã nói trên vừa tốt, vừa dần dỉ. Nếu con chưa gặp được Latihan thì con phải cố gắng tìm cho ra.

25.— Bây giờ ta hãy nêu một thí dụ khác: giả sử như một thanh niên có nội cảm đầy sức mạnh con người kết hôn với một thiếu nữ có những sức mạnh mức độ kém hơn và cả hai người hoặc ít nhất là người chồng ý thức được điều đó. Sau khi hai người giao hợp, chung qui sức mạnh của người chồng sẽ thắng thế trong bản thân của hai người, thành thử các sức mạnh hạ đẳng của người đàn bà tự tiêu tan và được sức mạnh con người của người chồng thay thế vào.

26. — Vậy thì trường hợp này không khác trường hợp đã diễn tả trên kia. Tuy nhiên mặc dầu sức mạnh trong người đàn ông là sức mạnh con người, nhưng nếu họ không nhận thức được thật rõ ràng các sức mạnh ấy thì họ cũng không có thể giữ mình cho khỏi sụt xuống dưới mức độ của các sức mạnh ấy.

27. — Lại còn một lý do khác nữa về sự kiện trên đây, lý do này có liên quan với sự họ chưa hiểu biết được cái gì cầu tạo ra con người thực của họ. Do đó các sức mạnh phụ trợ trong đời sống của họ (les forces auxiliaires de sa vie) bèn trở thành chướng ngại vật lớn lao trong sự cố gắng của họ muốn đạt tới đời sống viên mãn. Hậu quả là bản-thể nguyên-thủy của họ có thể suy đồi đến mức không còn muốn giúp ích cho họ việc gì nữa.

28. — Ta có thể so sánh trường hợp trên đây với một người có nhiều dụng-cụ để làm việc, nhưng lại chưa học cách sử dụng, thành ra dụng-cụ này đã không ích lợi gì mà còn là một gánh nặng. Gánh nặng này còn cồng kềnh hơn và có thể gây tai họa, nếu trong các dụng-cụ có thứ nào nguy hiểm.

29. — Trong lãnh vực linh hồn cũng vậy. Mặc dầu các sức mạnh trong con người, thực ra chỉ là những kẻ phụ trợ hay kẻ giúp việc họ nhưng nếu vì thiếu hiểu biết họ không biết cách dùng nó thì trái lại các sức mạnh phụ trợ sẽ biến thành sự ngăn trở cho hạnh phúc của họ. Chính vì thế biết bao nhiêu người đã luôn luôn nhằm lỗi và gặp nhiều kinh-nghiệm đau đớn.

30. — Chính là trường hợp của một người có vợ mang thai mà không có một ý-niệm gì về mọi thực-tế ở đời, nên đã sử sự sai lầm và đi kiếm một người đàn bà khác. Thường thì chỉ vì lẽ giản dị là người đàn bà có mang thường hay rất sợ gần chồng mà người này lại cứ luôn luôn đòi hỏi. Vì một người như thế không nên nổi dục tình nên bị nó thúc đẩy đi kiếm người đàn bà khác.

31. — Chung qui họ bị thất vọng vì sự giao-hợp với những

người đàn bà khác làm cho bản-thể họ suy kém. Ước gì họ hiểu được sự từ-chối của vợ không phải chỉ do ý muốn của người này, mà còn là do ý muốn của bào-thai đã thực-sự thúc đẩy cha mẹ phải nhẫn-nhịn và theo ý muốn của nó để nó có thể được ơn-lành và sung-sướng chừng nào nó còn ở trong bụng mẹ.

32. — Hiểu như thế là đúng ý nghĩa sự khước-từ của người đàn bà. Dĩ-nhiên là sự cảnh cáo như thế cần phải được nghe theo để cho sự phát triển và hạnh phúc của bào-thai trong bụng mẹ khỏi bị phá ròi. Và lại như thế sự phát triển và hạnh-phúc của cha mẹ cũng được bảo tồn. Tuy nhiên thường thường điều đó không được quan tâm đến hoặc không được hiểu thấu đáo đến nỗi người ta xử sự sai lầm mà không biết. Còn có cả những người coi lỗi xử sự đó là hoàn toàn thường tình và lấy làm thích-thú trong việc đi lại với những người đàn bà khác đã làm nạn-nhân cho thứ dục-tình này từ lâu ròi.

33. — Đó là hiệu quả do từ bản chất các sức mạnh ở trong con người gây ra cho nên con người không coi hành vi của mình là xấu mà lại cho là hoàn toàn hợp lý.

34. — Lại cũng còn có người coi hành vi ấy như một đặc-quyển của nam-phái. Tuy nhiên, thực ra, hành động ấy rất hại cho con người với tư cách là tạo-vật cao quý.

35. — Nếu con người không sớm ý-thức được thì những sự lầm lạc như thế có thể thường tái diễn và chung-qui họ sẽ rất khó mà lấy lại được trạng-thái chính trực và xứng đáng của họ trước kia.

36. — Tình-trạng còn trở nên trầm trọng hơn nếu sau đó họ lại muốn giao-hợp với người vợ mang thai. Sự giao-hợp này có thể gây ra tai họa cho cả họ và vợ con. Thành thử vợ và con không có lỗi gì trong hành vi ấy, mà cũng bị lôi cuốn vào sự đau khổ chung vì lầm lỗi của người chồng.

37. — Người vợ và con còn bị đau khổ hơn nữa, nếu vì phạm

hạnh không tốt mà người chồng mắc bệnh của những người đàn bà nạn nhân của dục tình. Vì bản chất của những bệnh này gây hại lớn lao cho người đàn bà và người con về phần bên trong cũng như bên ngoài.

38.— Đó là sự việc xảy ra mặc dầu, đúng như người ta nghĩ, người đàn bà đã phải cam chịu những hành động của chồng trái với ý muốn của mình. Như vậy rõ ràng là một hành động như trên đây chỉ có thể hư hại cho người đàn bà và người con, thành thử không thể thực hiện được hi vọng có người nòi dõi ưu tú.

39.— Con ơi, con phải hiểu khi có những sức mạnh con người chồng chọi với sức mạnh con người, thì ảnh hưởng của sức mạnh con người đối với con người lại càng mãnh liệt biết bao, nhưng rất nhiều khi không phải chỉ có sức mạnh con người chồng lại với nhau mà là sức mạnh con người chồng lại với sức mạnh khác mang mặt nạ giả danh con người (masque humain). Ta có thể ngờ rằng bộ mặt tươi đẹp của một người đàn bà là cái mặt nạ như thế. Ta sẽ thấy những người đàn ông bị sa ngã dễ dàng, và ai mà biết được họ sẽ bị lôi cuốn tới đâu ? Thực ra trách nhiệm không phải chỉ ở người đàn bà mà ở cả người đàn ông ; nếu nghĩ kỹ thì căn nguyên chính của tai hại ấy là ở người đàn ông.

40.— Vậy nên muốn cho con người-thực có thể phát triển được ở bên trong họ thì tốt hơn là họ đừng bao giờ sao lãng tập Latihan đã nói ở trên với đầy đủ chi tiết, vì lẽ nhờ Latihan con người chứng nghiệm được 1 phương pháp để tiếp nhận Nguồn-Đại-Sinh-Lực và để chủ-trị các sức mạnh ở trong mình ; thành thử trong tất cả việc làm của họ, nhất là trong sự giao-hợp nam-nữ họ sẽ không thấy có gì khó khăn, khi họ muốn tách sự chứng-nghiệm nội-ngã về con người-thực của họ rời ra khỏi các sức mạnh khác hỗn-hợp ở trong đó, và họ sẽ có thể thu-dẫn (canaliser) được các sức mạnh ấy một cách thích hợp. Khi sự phân biệt trên đây đã thực hiện được rồi thì các sức mạnh sẽ phân chia tùy theo nhu cầu, ví dụ như cái

gì cần cho con người thì sẽ được hướng dẫn về với con người và cái gì cần cho các sức mạnh khác cũng sẽ được hướng dẫn về cho các sức mạnh ấy, thành ra sức mạnh con người lại chỉ gặp sức mạnh con người mà thôi và các sức mạnh khác lại gặp các sức mạnh đồng loại với nó.

41.— Có một cách chứng-nghiệm điều vừa dẫn giải trên đây và hình như không còn cách nào khác nữa ấy là con người phải dẹp cả tâm, trí và óc tưởng tượng là ba thứ thường hay ưa thích đi tìm kiếm những cái gì không có thực.

42.— Ngay sau khi con người thực hiện được sự trông rỗng trong trí-nghi và óc tưởng-tượng và loại trừ được hết mọi tư-tưởng, mọi hình-ảnh và các chuyện tạp-nhập khác thường xuất ngày tràn đầy trong tâm, thì khi ấy con người có thể thực hiện được trong nội-ngã hoàn cảnh tốt đẹp để tiếp-nhận Latihan. Trong lãnh vực giác-quan. Latihan phát hiện ra thành 1 sự rung động lan tràn khắp thân-thể tương tự như bị đụng phải một sức mạnh gì mà xưa nay chưa từng cảm thấy. Khi nào khả năng tiếp nhận trên đây đã khá dồi-dào (une certaine plénitude) thì con người sẽ nhận biết được cái gì cấu-tạo thành nội-cảm của mình, họ sẽ hiểu được nội-cảm ấy là gì, dùng để làm gì, và hoạt-động như thế nào.

43.— Dẫu rằng khi ấy trí óc không hoạt động và mất năng-lực, nhưng người ta có thể nhận thấy được ngời vị chính thực của nó. Trong trạng thái ấy con người có thể nhận biết rằng các tư-tưởng của họ đã phải chịu khuất phục dưới các sức mạnh hoạt động ở trong nội-cảm của họ và họ cay đắng hồi hận về tất cả các lỗi lầm trong sự ăn ở của họ trước đây.

44.— Thực ra bản-chất của trí-nghi không phải lúc nào cũng tốt mà cũng không tuyệt đối độc-lập. Và vì điều ấy đã rõ ràng nên ta thấy rằng trí-nghi chẳng qua chỉ là để phụ giúp và vì thế chỉ có một địa-vị rất thấp so với con người thực.

45.— Nói về địa-vị của trí-nghi, nếu ta lấy một cái đèn làm

thí-dụ, thì trí-nghĩ là ngọn lửa *soé sáng*, còn các sức mạnh trong nội-cảm con người cung cấp năng-lực cho trí-nghĩ hoạt động sẽ là dầu trong đèn, Dĩ nhiên ánh sáng đèn tốt hay xấu là phải nhờ vào chất dầu. Đối với trí-nghĩ cũng vậy việc làm của nó tốt hay xấu, đúng hay sai, đều hoàn toàn tùy thuộc vào phẩm chất các sức mạnh ở trong nội-cảm con người.

46. — Vậy thì cũng như ở đây đã giảng giải nhiều lần, ta không thể dùng trí-nghĩ để tìm hiểu con người thực của mình. Cũng như đã nói ở trên, sẽ dĩ như thế là vì tự bản-chất của nó, trí-nghĩ chỉ dùng cho kẻ nào sai khiến nó; nói cách khác nó chỉ hoạt-động và làm việc khi nào có người vận-dụng nó hay thúc-đẩy nó. Nếu nguyên nhân vận dụng và thúc-đẩy nó là một sức mạnh thượng đẳng (Force supérieure) thì đó là điều phước, nếu không thì cuộc đời có tính chất thật nhân-bản chắc chắn sẽ bị sáo trộn; và chính vì vậy, rất nhiều người phạm lỗi lầm mà cho là phải và hành động xấu mà tự coi mình là có hạnh kiểm tốt.

47. — Vậy nên không phải để gì mà con người phân-định được cái tốt và cái xấu trong hành động của mình, trừ phi họ bỏ được những tư-tưởng sáo nổi ở trong trí họ. Nếu con người làm được như thế thì họ sẽ nhận thức được địa-vị chính thực của họ và thấy được rõ ràng trong nội-cảm của họ ai là người « lèo lái » và ra lệnh, ngay cả cho tư-tưởng của họ nữa.

48. — Vì lẽ trên đây, thường có rất nhiều người không ý-thức được hành động của họ. Có nhiều người khác chỉ hành động sau khi đã nghĩ rất chín-chắn, nhưng chung qui người ta thấy rõ ràng họ cũng đi ra ngoài con đường chánh. Thực ra bản-chất của trí-nghĩ là như thế đó. Vậy nên điều thật cần thiết là con phải chuyên cần tập Latihan theo cách đã diễn-tả ở trên.

49. — Vì lẽ, nếu con tập Latihan đúng phép, con không sợ bất trắc lạc đường khi con dùng trí-nghĩ của con, và tất cả những

gì nó giúp cho con học hỏi đều sẽ lợi ích cho con.

50.— Làm phát-triển hết sức cái trí của mình là điều chắc chắn rất ích lợi cho con người, nhưng với điều kiện là cái trí phải làm khí-cụ cho con người. thực chứ không phải cho một con người đầy những sức hạ.đẳng vì như thế có thể mang lại tai họa hết sức lớn lao cho nhân loại.

51.— Bây giờ ta xét đến vấn đề khác. Có nhiều thanh niên trước khi kết hôn, muốn được giao-hợp với phái nữ, cũng còn có cả những giao hợp luôn thành thói quen và coi đó là một thú vui vì như thế bản tính của họ được tự do phóng túng. Có những người khác nữa lại cho cách xử sự như thế là cần thiết để làm yên dịu dục.tình của họ trước khi kết hôn chính.thức.

52.— Đó là một sự lầm lạc đồng loại với sự lầm lạc của những người đã có vợ mà không muốn từ bỏ cách xử sự như nói trên. Trong cách xử sự này rõ ràng là không khác gì như con người lấy làm vui vẻ mà tự làm hoen ố và phá hoại nội cảm của mình. Và lại việc đó thực ra còn được những người chưa đủ trí hiểu biết coi như một việc tuyệt đối thường tình thành ra họ chỉ lấy làm thích thú mà thôi. Nhưng thực ra cách xử sự như thế hết sức nguy hiểm nhất đối với thanh niên là những người phải đóng vai trò trung-gian để gieo giống người sau khi kết hôn. Chẳng phải để gì mà từ bỏ được cách xử sự như trên vì nó chẳng phải chỉ là khoái cảm mà còn là một sự đam.mê do sức hạ.đẳng kích.thích đến nỗi chịu nghe theo nó là gây ra những sự phá hoại bên trong nội ngã không thể lường được.

53.— Cũng như trên đã nói nhiều lần, sự giao-hợp nam.nữ thật ra là một cuộc tranh đấu giữa hai sức mạnh, trong đó một phái thắng, một phái bại. Vậy nên nếu ta nghĩ và tin rằng đó chỉ là một chuyện tầm.thường và một sự khoái.cảm thôi thì thật tuyệt-đối vô lý.

54.— Vì lẽ trên đây, tốt hơn phải coi chừng những thói

quen như thế vì sự tai hại gây ra **chắc chắn** làm tổn thương cho đời sống.

55.— Chính vì thế mà người ta nói rằng: Khi nam-nữ giao-hợp thì hai người trở thành một người mà thôi. Bây giờ ta thấy rõ ràng sự giao-hợp không bao giờ được coi như chỉ là một khoái cảm trái lại nó là một việc có thể gây **hại lớn** cho đời sống.

56.— Vậy nên một người **hành động** như đã nói trên sẽ cảm thấy **hối hận** sâu xa khi họ thấy được rõ ràng tất cả những gì đã xảy ra, vì họ sẽ nhận thấy những cái **hại** mà toàn thể **nội-cảm** của họ đã phải gánh chịu.

57.— Họ sẽ rất buồn khi họ **hiểu** được rằng thân-thể của họ, đẹp đẽ và tráng kiện, đáng lẽ họ **phải** dùng để tự nâng mình lên cao và tiến triển, thì bây giờ bị tràn **đầy** sức mạnh hạ-đẳng và không còn có thể chứa đựng được một **nội-cảm** xứng đáng với con người. Trong tình trạng này, cũng có khi họ có thấy hình-ảnh của những gì chứa đựng trong **nội-cảm** họ xa lạ hẳn **với** hình-ảnh của họ mà khi trước họ đã tự nhận thấy.

58.— Hậu quả về cách cư xử **lầm lạc** của họ cũng có thể **trảm** trọng như thế. Cũng dễ hiểu rằng **khuyết hướng** của họ ưa giao du liêu lich với những phụ nữ mà **nội-cảm** đã bị phá hoại, cũng sẽ phá hoại hầu hết những gì là **riêng** của họ, thành thử tất cả trong con người họ sẽ thay đổi và họ không còn giống như họ ở lúc **nguyên thủy** nữa (à l'origine).

59.— Tuy nhiên, ngay trong **trường hợp** trên đây, đôi khi người đàn ông chưa quên hẳn mục đích đời sống của họ, nghĩa là họ còn cảm thấy cần phải tìm một người đàn bà trẻ làm bạn trăm năm để hy vọng có con kế nghiệp và nối dõi. Thực ra những người đã có nhiều **trái** như trên thường là những người khôn ngoan, biết lựa chọn các **thiếu-nữ** con nhà gia-giáo có nhan sắc và lành mạnh.

60.— Thật là đúng lý khi một người đàn ông lựa chọn một thiếu nữ có giá trị như trên, vì nhờ sự kết hôn với thiếu-nữ ấy, tâm và giác quan của họ sẽ được thỏa mãn với sắc đẹp của vợ ; hơn nữa bên cạnh họ còn có một người vợ phàm hạnh và tính nết tốt. Và sau hết, họ có thể hy vọng lớn một ngày kia được một đứa con có tư chất quý báu.

Các phụ nữ có thai không nên làm **Latihan** tập thể hay làm **Latihan** một mình sau khi có thai được sáu tháng. Nếu một phụ nữ có một **Latihan** mạnh hay dễ bị cảm xúc thì phải ngưng tập **Latihan** sớm hơn. Một phụ nữ có một **Latihan** yên tĩnh có thể tiếp tục làm **Latihan** đến hết tháng thứ bảy. **Latihan** tự nhiên hiện hữu trong một phụ nữ, người đó không phải làm gì trước khi sanh và sau khi sanh, và sẽ không cảm thấy hoặc mình hoặc đứa con đã mất một cái gì vì không làm **Latihan** với nhóm hay làm **Latihan** một mình trong thời gian ấy. Không được làm **Latihan** 100 ngày sau khi sanh. Khi làm **Latihan** các phụ nữ nên mặc áo dài hay **Jupe**, không nên mặc soóc hay quần chạt ống.

BAPAK

HỘI SUBUD VIETNAM

TRUNG-ƯƠNG SAIGON : 306/328, đường Hồng - Thập - Tự.
Trong khi tại Saigon có giới-nghiêm
buổi tối, các buổi Latihan được xếp
đặt như sau :

Giờ Latihan : Thứ Hai — Thứ Tư — Thứ Sáu

Đợt I : từ 16 g 30 đến 17 giờ 15

Đợt II : từ 17 g 15 đến 18 giờ 00

Đợt III : từ 18 g 15 đến 19 giờ 00

Tối thứ sáu từ 20g00 đến 20g45

Thứ Bảy và Chúa Nhật

Đợt duy nhất từ 16g30 đến 17 giờ 15

Chi - Hội VĨNH - LONG : Ô. Đinh-văn-Tiết 87/5, ấp Tân-sinh
Trường-an, xã Tân-Ngãi

Giờ Latihan : Thứ tư 16g45 — 17 giờ 30

Chúa nhật 16g30 — 17 giờ 15

Chi - Hội ĐA - LẠT : c/o Ô. Lê - văn - Tôn
37 Hoàng - Diệu

Chi - Hội PHƯỚC - TUY : c/o Ô. Phạm - văn - Chơn
23/4, Đinh-Tiên-Hoàng — Vũng-Tàu.

Chi - Hội MỸ - THO : c/o Ô. Nguyễn - văn - Nguơn
238/7, đường Pasteur.

Các nhóm SUBUD tại : Bình - Tuy, Bạc - Liêu, Bến - Tre,
Biên - Hòa, Bình - Dương, Cần - Thơ, Châu - Đốc, Gò - Công,
Hà - Tiên, Nha - Trang, Rạch - Giá, Thủ - Đức, Tây - Ninh,
(muốn biết địa-chỉ, xin liên-lạc với Văn-phòng Trung-Ương).

GIÁ : 30\$